totam mentē. totā curam. ad hoc impen-
dat. vt digne tibi ſeruiat. q̄m non eſt ali⁹
amator qui ſic vt tu vices rependat. ¶ In
ſup da mihi dn̄e cor liberū. cor ſublime ꝛ
inclitū quo deteſter fugiā ꝛ ſpernā / vile lu
tum mūdane cuiuſlibet voluptatis. quo
quālibet contēnam creaturā. que honori
meo. ac pmotioni ſalutari nō venit adiu-
mēto / quo te in te diligā. alios āt oēs in te
ꝛ ꝓpter te. ¶ Demū tu q̄ es mea ſpes final'
mea ſola ſalus. meūq; refugiū ſingulare /
ſubleua me. doce me. iuſtifica me. dirige me.
ita vt in illa hora tremēda mortis. me⁹ ſis
ꝓtector potēsq; defenſor. ſpūs mei. aduer
ſus illos canes infernales. ita vt in pace ꝛ
benignitate illū recipias in glīa in q̄ te fa-
cie ad faciē ſummo cū gaudio videre vale-
am. ac ꝑhenniter adorare. amare ac lauda-
re. Amen. ¶ Explicit.

R **Epiſtola einſdē ad**
ſorores ſuas docēs de quo q̄s ꝑ ſingulos
dies cogitare debeat.

Sororibꝫ meis in xp̄o ieſu cariſſi-
mis ꝛ dilectiſſimis ſalutē atq; in
ipſius deuoto ſeruitio iugiter ꝑmanere.
Non facile exprimi poſſet gaudiū atq; cō
ſolatio ex bonis nouitatibꝫ frequētius de
vobis ꝑceptis proueniēs. Utinā idipm
nunq̄ inimicoꝝ tentatōe aut alr̄ quouis
modo / gaudiū in triſticiā vertat. contrari
um videlꝫ de veſtra dilectōe audiēdo ¶
Quāq; amātiſſime ſorores oī tēpe ad dei
obſequm exercitandū ꝛ informandū. lrās
librosq; ſufficiēter habueritis. ad hn̄duꝫ
conſolatōes ſpūales ꝛ adhuc hēbitis ali-
os in poſterū. Nihilominꝰ noctis vni⁹ vi-
giliā arripiēs / q̄uis pluribꝫ implicat⁹ ne-
gocijs / ad pn̄s ſcribere curaui breuiter ac
ſimplr̄ ꝑegrinatōnis ꝓceſſum. a me poſt
modicū tp̄is factū. ſpeciales etiā req̄ſtas a
me fieri ſolitas. ſm̄ ſeptē dieꝝ hebdoma-
de numeꝝ. ſm̄ ſeptē ſanctiſpūs dona. ſm̄
etiā ſeptē dn̄ice orōis petitiōes. cōtra pec
cata ſeptē criminalia. corr̄ndētes ſeptem
beatitudibꝫ ¶ Inſup ſm̄ ſeptē ſtat⁹ in ce
leſti ꝑadiſo conſiſtentiū ¶ Quō vero trāſ-
mitto ſcriptum ꝑ pn̄ti nō eſt niſi breue ac
ſimplex auiſamētū ad cogſcēdū noīatiꝫ ac
ſpeciali⁹ de quo quis per dies ſinglos co-
gitare debeat. Bone eni cogitatōes inſu-
ꝑuenture ſpūſſancti ſpiramine repte pari
ter ſtudio lectōes ſancteq; meditationes.

Huiuſmōi enī / nō poſſem neq; ſcirē om-
nes in ſcriptū redigere nec op⁹ eſt. ¶ Pri
mo igit̄ cum preces veſtras humillime ac
reuerēter corā diuina maieſtate funditis
aut ſanctorū ſuorū. inuocet̄ vna cū oratō
ne veſtra / cuſtos veſter angelus videlꝫ bo-
nus. necnō ſancti aut ſancte illi⁹ ſuffragi-
um imploret̄ / cuius ꝑ tunc ſolēnitas agit̄
Ea de cauſa vt. ſ. veſter nūci⁹ puta veſtra
oratio / ſaluū habeat cōductū bonāq; ſoci
etatē. ¶ Die quippe dn̄ico ad benedictā
atq; indiuiduā trinitatē ſolitus ſum meā
dirigere precē vnicuiq; ꝑſonaꝝ approꝑa
ta diligētius meditādo. De patris videlꝫ
potentia. filij ſapiētia. ſpūs quoq; ſancti
bonitate conſiderās magnā dei celſitudi
nē admirabilēq; diſpoſitōnem ſuꝑ filios
hoīm ¶ Die autē lune. ſ. ſcōa feria. meam
ordino proceſſionē ad ſanctos angelicos
ſpūs. beneficia ab eiſdem nobis exhibita
oīm tempe recognoſcēs ¶ Die vero mar-
tis. ſcꝫ tertia feria ad ꝓphetas patriarchas
ap̄los ceterosq; diſcipulos dn̄i ꝛ euange-
liſtas. ¶ Die mercurij. ſ. q̄rta feria ad bea
tos athletas. ſ. martires xp̄i. ipſorū in ſua
pugna fortitudinē atq; conſtantiā admi-
rando ¶ Die iouis ſcꝫ feria q̄nta / ad ſan-
ctos ꝯfeſſores heremitas ꝛ religioſos
Die veneris ſcꝫ feria ſexta ad paſſionem
amarā dn̄i noſtri ieſu xp̄i. ad ſuaq; verba
ac facta. iſto benedicto die ab eodem per-
acta. ¶ Die inſup ſabbati ad beatā Ma-
riam virginē ſpecialius meipm cōuerto ꝛ S
ad electas xp̄i ſpōſas ¶ Porro prīa die. ſ.
dominico īmoror diutius. donum ſancti
ſpūs primū / ſuppliciter efflagitando. do-
nū ſcꝫ ſancti timoris dei. Et beatitudineꝫ
humilitatis ꝛ ſpūalis pauꝑtatis Ad expel
lendum ſuꝑbie vitiū cū filiab⁹ ſeu ramis
eius. Et dico pariter dn̄e deus pater om-
nipotens. libera me a malo. que clauſula
eſt petitio prima in dn̄ica oratōne contē-
ta ꝛ hoc ordine prepoſtero. ¶ Die autē lu
ne. deuotius atq; ſpeciali⁹ precibꝫ inſiſto /
petens ſecundū ſanctiſpūs donū ſcilꝫ do
nū pietatis ſeu miſericordie. taꝫ ad me q̄
ad meū proximū Cū beatitudine alia ſcꝫ
mititate ſeu māſuetudine Et hoc cōtra in
uidie venenū Et vt deus in tentatōem ne
inducat. i. ne in tentatōnibus ſuccumbe-
re ꝛ vinci ꝑmittat. quod eſt ſecūda petitio
oratōis dominice ¶ Die vero martis ſin
gularius pro dono ſanctiſpūs tertō ſup-

plico ſcꝫ pro dono ſciẽtie. ad cognoſcẽdũ
clarius et melius/ propriã fragilitatẽ ⁊ fi
nẽ meũ. necnõ ⁊ ſtatũ meũ. amicoꝝ quoqꝫ
meoꝝ Et dono iſto mediante/ad beatitu
dinẽ ꝑuenio tertiã. que eſt luct⁹ ſancti. ac
lacrimaꝝ deuotaꝝ Et hoc ꝯtra peccatum
ire. Conſequẽter etiã deũ depcor. vt debi
ta mea dimittat. ſicut ⁊ ego meis ignoſco
ſeu dimitto debitoribꝫ meis. ſcꝫ ꝑ̃mis q̃
eſt tertia dicte dñice orõnis poſtulatio
Die vero mercurij/ peto donũ fortitudis
mihi largiri ꝯtra oĩa temptamẽta mũdi car
nis ⁊ diaboli. Similr̃ oro fortitudinẽ mi
hi dari ꝯtra acediã bonorũ opeꝝ Atqꝫ q̃r
tam beatitudinẽ que poſita eſt in bonoꝝ
opeꝝ iuſticie/deſiderio in vehemẽti fame
⁊ ſiti eiuſdẽ. Peto nihilominꝰ panẽ quoti
dianũ tam corpis q̃ꝫ ſpũs mihi tribui. ad
fortitudinẽ habendã. ¶ Ceteꝝ in dieio
uis inſtantiꝰ depcor ꝑ dono cõſilij. ad ſciẽ
duꝫ in ſingulis caſibꝫ ꝑ qđ iter eundẽ mi
hi ſit. Quẽ etiã ſtatũ tanq̃ꝫ cõuenientiorẽ
pro dei obſeq̃o. tenere debeã. Et q̄ auari
cie malũ me nõ retineat. peto btĩtudineꝫ
quitã dictã miſericordiã. Et q̄ dei fiat vo
luntas ſicut in celo ⁊ in terra ¶ Die vene
ris. donũ intellectũs ſpecialius rogo ad co
gnoſcẽdum in tota ſcripturaꝝ ſerie mihi
obiectis in oĩbus ſilr̃ huiꝰ mũdi rebꝰ/ oc
culta ſeu incluſa mihi miſteria. Et vt q̃li
bet viſu ꝑcepta/ſciam ad ꝓpriũ conuertere
ꝓfectũ ſpũalem. queadmodũ ſi celũ intui
tus fuero/ſciam protinꝰ ꝯſiderare quia il
lic ſit mea patria. pulcerrima exiſtẽs ibi
dem habitatio. Cũ videro canẽ ceteraqꝫ
aĩalia bruta/quãta ſolicitudine ſuis obſe
quũtur dñis. meditabor q̃ꝫ iuſto dei iudi
cio condẽnant̃ hoĩes inobediẽtes ⁊ ingra
ti/deo bñfactori liberaliſſimo Si ſubul
cũ poſt porcos ꝯſpexero. recordabor pa
bole euangelice de filio prodigo ⁊ miſeri
cordi patre. Videbo pauperẽ mendicũ
vlceroſum/memorabor ꝑabole de lazaro
⁊ diuite. Videbo diuitẽ multa ſibi conq̃
rentẽ in annos plĩmos. recordabor euan
gelice cõminatõis ſtulte. hac nocte morie
ris. ⁊ aĩam tuam tollẽt ⁊ que paſti cuius
erũt: Videbo filios huiꝰ ſeculi qui habẽt
conſolatões ſuas multis modis. ſciaꝫ me
morari quãta ſit cõſolatio quaꝫ prepauit
deꝰ diligẽtibus ſe. Sic generalr̃ ꝑ omnia
diſcurrẽdo/ſciam ſemꝑ reꝑire amplã ⁊ ꝑũ
tem deuote oratõnis materiã/in oĩbus q̃

ſub aſpectu auditu aut alio ſenſu ſe pñta
uerint/meipm in exercitio orõnis viſitan
do. Cum hoc pariter depcor mũdiciam
cordis mihi preſtari. q̃ eſt beatitudo ſexta
Luxuriã oẽm depellens Et vt dei regnũ
mihi adueniat. vt videlicꝫ nõ in me pecca
tũ ſed deꝰ ipſe regnet ¶ Poſtrema die ſab
bati/obſecro ſapiẽ donũ ad ſapienduꝫ ac
guſtandũ ſpũalem bonoꝝ virtutẽ ⁊ gratie
bonitatiſqꝫ dei ineffabilẽ dulcedinẽ et vt
nulla penitus cura mihi ſit de huiꝰ mun
di falſa dulcedine Et eſt cõtra gule viciuꝫ.
Itemqꝫ peto verã cordis pacẽ ac conſciẽ
tie/ſeptimã beatitudinẽ Et q̄ dei nomen
benedictũ. in nobis ſanctificet̃/ hoc eſt q̄
oĩs immũdicie expertes ſimus ¶ Cariſ
ſime ſorores/ſi quotidie aliq̃d/ modo ſu x
pra dicto ex libris veſtris. aut certe aliter/
addiſceretis/ſic exercitãdo voſipas/ mul
tum ſine dubio ꝓfectũ in ſciẽtia virtutibꝰ
atqꝫ in deuotõne adq̃rere poſſetis ¶ Nec
mee eſt intentiõis/ q̄ ꝓpter mea ſcripta pñ
tia/alias meditatões pias ⁊ vtiles atqꝫ bo
nas deſeratis. ac modũ veſtrũ faciendi. ſ.
proceſſionẽ ſiue ꝑegrinatõem ſpiritalem
ad ſanctos ⁊ ſctãs/tam ꝓ vobis q̃ꝫ ꝑ alijs
amicis veſtris/viuis ac defunctis Nõ enĩ
ignoro q̄ ſepius vna pſona ꝑ aliq̃d ad de
uotiõem facile incitat̃/quo alia nõ ita ad
eam mouetur Et idcirco quiſq̃s ſuo relin
quat̃ ſtudio/ſuaqꝫ in talibꝫ experiẽtia Mi
hi vero. ſupra agendi ſcriptꝰ modus profi
cuus eſt reptus. ¶ Rurſus quotienſcũqꝫ
orõnis arcanũ intraueritis. Primo cogi
tatõi veſtre/peccata ꝓpria obiecta ſint/ in
dignitatẽqꝫ veſtrã intime cõſiderãtes. et
ſic deo ſanctiſqꝫ ſuis dicite. O dñe deꝰ. ec
ce venio tuã exorare maieſtatẽ. nihil om
nino de bonitate mea pſumẽs. de virtute
aut dignitate. ſed in tua maxima grã atqꝫ
miſericordia cõfido Quia certe aliter. ora
tio veſtra citiꝰ impediet̃. execrabiliſqꝫ deo
reddet̃. ſupbia comitãte Diligẽtius obſer
uantes q̄ in tali cogitatõe ⁊ petitõe perſe
ueretis quoaduſqꝫ corde intimo ſenſeritĩs
nullam oĩno fiduciã de vobiſmetipſis ha
bere. ſed ſolũmodo in dei miſericordia in
finita. Et ſic poſtea de alia ſecurius pote
ritis cogitare q̃ꝫ antea ¶ Eadẽ q̃tienſcũ
qꝫ deuotõis imbre ſuaui pfuſas vos ſenſe
ritis/ nõ id veſtris meritis ⁊ proprijs bo
nis actibꝫ eueniſſe meditamini. q̃n potiꝰ
ob alicuius ſancti aut ſctẽ. interceſſioneꝫ.

aut alicuius amicoꝝ veſtroꝝ/certitudi⸗
naliter puteris. Et pariformiť/ad voſmet
ipſas reuerſe ſi fueritis/quotieſcunq̄ va⸗
ne glorie ventũ ſonare ꝑceperitꝭ nihil vo⸗
bis nocebit hic ſibulꝰ. conſiderabitis enĩ
voſmetipſas. intuẽtes defectus proprios
dicẽtes intra vos. tale peccatũ nefandũ ac
talia miſera ꝑpetraſti. ⁊ quomõ ergo cogi
tare auſa es/talẽ deuotiõem a deo tibi ob
tua merita cõcedi. ¶ Interea cũ ad aliquẽ
electoꝝ aut electarũ. vos cõtingit cõuerti
audacter eidẽ dicatis/ quia a deo ad ipm
trãſmiſſi fueritis ad petendũ ſuã elemoſy
nã gratiarũ. Nec ſic falſum dicetis. Sine
eni dei inſpiratõne/aliquẽ ſanctorũ deꝑ⸗
cari velle ſeu voluntatẽ habere nõ poteſtis.
Poteritis igiť ipm alloq̄ dicentes. ꝗ ex q̄
dei cõplacet volũtati/vt ipm ſanctũ exore
tis refutare vos om̃ino ei nõ licet quin ꝓ
vobis idem ipe ad deũ intercedat. elemo⸗
ſynã expetendo ex quo eũ requiritis Ma⸗
gna eni foret ruſticitas ⁊ indignũ om̃ino
alicui/refutare ⁊ ſpernere quẽpiam diligẽ
tius ſe req̄rentẽ. Dicere nihilominꝰ pote⸗
ritis huiuſmõi electis a veſtra deuotõe re⸗
quiſitis/qꝛ plures veſtris oratiõibꝫ ꝑſecu
tores crudeles/cõuerſi ſunt. multo magis
igiť facere precẽ debetis ꝓ his qui vos nũ
q̄ ꝑſecuti ſunt. ſed mõ deuotius deprecã⸗
tur. ¶ Deinde attẽdite diligẽtius in cu⸗
iuſlibet ſancti feſtiuitate/bona miſericor⸗
die ab ipſo dũ hic vixerat patrata. ſuppli⸗
cantes/vt et vobis faciat ſimiľr. reducẽdo
eadẽ/ad bona animarũ veſtrarũ. ¶ Cõſi
derate inſuꝑ maximã ſanctoꝝ ac ſanctaꝝ
angeloꝝq̄ cohortẽ ſiue multitudinẽ. ⁊ a
ſingulis eorũ deuotius rogetis/ quatenꝰ
apud deũ vnum remiſſionis diẽ impetra⸗
re digneť. pro pene relaxatõe ob veſtra de⸗
merita debite. Et certe obtineretis vltra
mille milia dieꝝ/ ſi ab ipſis exaudiri vos
cõtingeret. Et exaudimini vtiq̄/ſi ſolum
mõ debito ⁊ ꝯgruo/eos depcemini. ¶ De
mũ oremus ſuꝑ om̃ia/ ꝗ deus om̃ipotẽs
iudicet puniatq̄ nos in ſua curia miſeri⸗
cordie in pñti ſeculo. et nequaq̄ in curia
iuſticie ſue rigoroſe/puta in inferno Et hͦ
eſt ꝗ oratis dicentes. dñe ne in furore tuo
arguas me. ⁊c. ¶ Faciatiſq̄ nihilominꝰ
dilectiſſime/ꝓceſſionẽ veſtrã in infernũ/
ex hoc timore ʒ reportando. In padiſum
etiam atq̄ in purgatoriũ pro gente veſtra
ſanctaq̄ matre eccleſia deũ exorãdo Spe
cialiꝰ vero pro parẽtibus cognatis ⁊ ami⸗
cis viuis ac mortuis. Finit

Sequitur tenor ap
pellatõis cuiuſdã peccatoris/a diuina iu
ſticia ad diuinã miſericordiã ab eodẽ can
cellario edite.

Ad tua O regina celi/⁊ mũdi toti⸗
us dña/dei genitrix illibata virgo
Maria ac veſtrũ oĩm celeſtis re⸗
gni proceꝝ. ciuitatis eterne cõciuiũ ⁊ bea
te felicitatis coheredũ/ corã dei throno et
agno iugiter aſtantiũ/tuiq̄ ſacer euange⸗
liſta Johẽs pudicicie virginalis paranim⸗
phe/celeſtiũ ſcrutator egregie/⁊ diuinoꝝ
ſcriba doctiſſime/tanq̄ in ꝑſone ſingulis
autẽtice/⁊ ꝓrogatiue ſanctitatis ⁊ dilectõ
nis amplioris digniſſime pñtia. Ego. N
om̃iũ filiorũ dei ingratiſſimꝰ. meritorum
pauperimus:/⁊ ſcelerũ heu abũdantiſſimꝰ
ab oĩm peccatorũ meoꝝ grauaminibꝫ fir
mo correctõnis propoſito ⁊ aĩo ad emen⸗
datõem vite melioris fiducialiť appellan
di/⁊ lacrimarũ mearũ profluuijs:/a diſtri
ctiſſima tua dñe iuſticia:/ad clemẽtiſſimã
bonitatis tue miſericordiã ꝓuocandi. di⸗
co ꝓteſtor confiteor ⁊ ꝓpono. Et licet ego
peccator impiꝰ indignus ⁊ miſerrimꝰ tan
tilla mea tpa puericie metas/adoleſcentie
curſum ⁊ ꝓuectõem virilitatis mee ꝓgreſ⸗
ſum. imo om̃es vite mee ꝓceſſus. Annos
mẽſes dies horas ⁊ momenta timore tuo
poſt poſito. animo irreuerẽti ⁊ infrunito
cogitatu. deſiderijs ⁊ conatibus malis vo
luntate propoſito ⁊ cõſenſu peioribꝫ. nec⸗
non ope ꝯſuetudine ⁊ contẽptu peſſimis
inceſſanter ⁊ impie trãſegerim. legẽ tuam
peccãdo dereliq̄rim. iuſticias tuas ꝓpha⸗
nauerim. grãʒ tuã abiecerim. mãdata tua
nõ cuſtodierim. ſalutaria tua cõſilia ⁊ mo
nita ꝑuipenderĩ. pietatis opa. ſegniter ne
glexerim. dona ſpũs ſeptiformis/mortali
ter a me repulerim. btĩtudines ⁊ virtutes
malicioſe ſpreuerim. eccľiaſticis me ſacra
mẽtis indignũ reddiderim. temereq̄ bo⸗
ni proprie ſalutis ĩmemor peccata cõmi⸗
ſerim. obſeruãtias eccleſie ſancte catholi⸗
cas ⁊ precepta/ꝑtinaciter tranſgreſſus. fla
gicioſis meis opibꝫ/fidẽ tuã violauerim/
peccatis meis rurſum te fili dei crucifixeri
om̃ibus tuis bñficijs ⁊ donis gratuitꝭ in
gratꝰ extiteri flagella tua licet pauca. mur
murãdo ſuſceperi. ¶ In ſuꝑbia vite. aua